

Oppdaget skogfinske røtter

Ved hjelp av sosiale medier og DNA-testing oppdaget vi at svigerfaren min hadde skogfinsk blod i årene

■ EVA KRISTOFFERSEN

Svigerfar har alltid visst at han var adoptert og ville at vi skulle prøve å finne ut noe om hans slekt. Han visste ingenting om sine biologiske foreldre.

Vi startet gravingen i svigerfars historie tidlig på 90-tallet. Svigerfar visste at han var adoptert fra et barnehjem i Drøbak, så vi dro til Drøbak kirke og fant dåpen hans i kirkebøkene der. Vi var heldige, for begge foreldrenes fulle navn og fødselsdata stod der. Som faddere var det oppgitt to slumsøstre fra Frelsesarmeen. De jobbet på barnehjemmet Solgry. Her bodde svigerfar frem til han ble adoptert av sine nye foreldre, da han var rundt to år.

BESØK I DRØBAK

I Drøbak benyttet vi anledningen til å besøke Solgry for å snakke med de ansatte der. De hadde svært lite dokumentasjon om min svigerfar. Tyskerne hadde overtatt hele hjemmet under krigen, og det meste av arkivene var gått tapt. Men de hadde en liten håndskrevet bok med fortegnelser over barna som hadde bodd der. De skulle lete etter den mens vi dro på neste besøk: lokalavisen. Svigerfar hadde fortalt at han var blitt adoptert etter en brann på barnehjemmet. Denne hendelsen ville vi vite mer om.

Vi fikk komme ned i kjelleren til avisen, og satt på noen dekk og lette i gamle aviser, men fant ingenting om brannen. Denne historien var nok bare noe hans adoptivforeldre hadde funnet på. Tilbake på Solgry hadde de funnet boka. Der stod det at svigerfar var født på en fødselsklinikk og at moren hans hadde bodd der med han i starten. I kirkeboken stod det at hun var husholderske, og vi tror at hun mest sannsynlig var ansatt hos barnefaren da hun ble gravid. Kona til denne mannen var sengeliggende på det tidspunktet svigerfars biologiske mor ble gravid og paret hadde små barn. Så det er ikke tvil om at de trengte hushjelp, noe hun altså var. Det har også vært ganske vanlig gjennom tiden at hushjelper ble gravide med sin arbeidsgiver.

NY FAMILIE

Nå hadde vi noen navn å gå etter, og fant fort fram til en del data om hans foreldre. Faren jobbet i NSB og vi fant et bilde av ham i NSBs bok over ansatte. Det var ikke tvil hos oss om at vi hadde funnet riktig person, for svigerfar var ganske lik sin far. Senere har vi også fått høre at min mann er veldig lik andre mannlige slektninger fra farssiden.

Alt dette rakk vi å finne ut før svigerfar døde i 2001. Men jakten fortsatte også etter dette.

Jeg bruker MyHeritage til slektsforskningen min og en av min manns tremenninger fant oss der. Tremeningen visste at hun var i slekt med svigerfar, siden jeg hadde registrert ham med biologiske foreldre. Hun fant da sin bestefar oppført som hans far. Hun tok kontakt med meg, og vi dro for å besøke henne. Vi hadde en kjempehyggelig dag og fikk til og med en del bilder av denne biologiske faren. Hun kunne fortelle at familien aldri hadde hørt om svigerfar. Det var imidlertid så lenge siden det hendte og alle involverte var døde, så hun syntes bare det var gøy med ny familie.

Vi har i ettertid også hatt besøk av en annen tremenning av mannen min. Det hjelper mye at flere av tremeningene hans driver med slektsforskning og derfor er litt over middels interessert i temaet.

AVDEKKET TILFELDIG SKOGFINSKE RØTTER

At svigerfar hadde skogfinsk blod i årene oppdaget jeg ved en tilfældighet. Jeg hadde problemer med å lese hva som sto på dåpen til mormoren til svigerfar og ba om hjelp i en Facebook-gruppe. Hjelp fikk jeg umiddelbart, samt noen bemerkninger om at dette var snakk om en person av skogfinsk slekt.

Jeg kjøpte da noen hefter om noen av finneslektene fra Solør Slekthistorielag. Disse bøkene inneholder oppramsing av finneslekter. De siste som er ført opp der er født midt på 1800-tallet, og de er ført opp med nummer og foreldrenes navn. Slik kan du lett lete bakover i slekta. Bøkene starter med de første som kom til Norge på begynnelsen av 1600-tallet.

nos bortadoptert svigerfar

DNA-TESTEN GAV BEKREFTENDE SVAR

For å finne ut enda mer om slekten, tok vi en DNA-test. Jeg har gjennom mange DNA Matcher fått bekreftet slektskapet svigerfar har til alle sine biologiske beste foreldre. Min manns nærmeste slekt har ikke DNA-testet seg, men når jeg følger hans linje bakover til jeg treffer noen som er felles med en av hans DNA Matches, vet jeg at jeg er på rett spor. De fleste sammenfallende anene jeg finner er fra 1600-tallet, men noen er også fra langt opp på 1800-tallet.

Gjennom DNA-testing fikk vi også et etnisk estimat som viste at mannen min var 50,9 prosent finsk, 48,3 prosent skandinav og 0,8 prosent eskimo/inuitt.

Jeg har blitt veldig nysgjerrig på å finne ut mer om livet til skogfinnene og kommer til å fortsette og jobbe for å få mer kjøtt på bena til denne historien, gjennom både svensk og norsk litteratur og kilder. Jeg har også store ønsker om å dra på Finnskogdagene på Svullrya. Dette er et av de stedene slekta til min mann skal ha oppholdt seg, og jeg håper å finne mer informasjon der. ■ ■

På bildet ser vi Solgry, hvor svigerfar tilbragte sine første barndomsår. FOTO: HALVOR VREIM / RIKSANTIKVAREN

